

A fényszórók pászmaiban egyre sűrűbben tűntek fel hosszúszoknyás lányok és sarus, parasztinges fiúk, úgyhogy tudtam, Kapolcs közelében járok. A fényszórók pászmaiban egyre sűrűbben tűntek fel hosszúszoknyás lányok és sarus, parasztinges fiúk, úgyhogy tudtam, Kapolcs közelében járok. A főutcára fordulva számításaimmal ellentétben nem masszív embertömegbe futottam bele. Nem lehet mondani, hogy kihalt lett volna a fesztivál központi falujának Broadway-e, de az összkép egyáltalán nem olyan volt, mint néhány éve.

Inkább úgy tűnt, mintha 20-25 gimis osztály történetesen egyetlen utcában tartana szerenádot. Becsített gimis fiúk rohángásztak, szalonspicces gimis lányok vihorásztak, részeg gimis fiúk támogatták egymást, és részeg gimis csajok magyaráztak a járdán ülve életbölcösségekről és fájdalmasan megszakadt szerelmeikről.

A hangulat tehát vidám volt és pezsgő, mint minden olyan helyen, ahol egyszerre tartózkodik kétszáz 15 és 20 év közti fiatal.

Csökkentett üzemmód

Szándékosan nem vettem elő a programújságot, mert a spontán impressziókra voltam kíváncsi. Hiszen a fesztiváligazgató, Márta István a szűkebb támogatás miatt idén új rendszerben, csökkentett módban indította el fesztiválját, Kapolcsi Bűvészeti Napok néven. Engem pedig érdekelt, miben más ez a fesztivál.

Hamar nyilvánvalóvá vált, hogy a csökkentett módban indítás egyedül a gimiseket nem zavarta, akik úgy tűnik akár dosos üzemmódban is remekül érzik magukat, már ha rendelkezésükre állnak ellenkező nemű kortársak és elegendő alkohol. Szerencséjükre pont ezekből verhetetlen volt a kínálat.

Miközben a fiatalok a kávé- és fröccsbevittel voltak elfoglalva, a családosok elvesztek az elképesztő mennyiségű árus közt, szöttesek, kerámiák, fafaragások, fonott kosarak, körtemuzsikák és bioélelmiszer vásárlásával töltve az időt. Este tíz után kulturális programot nem találtam ugyan, viszont erős volt a kínálat teljes fordulatszámom működő kocsmából. A helyek többsége népies stílusban működött. A zsúptetők alatt az élénk italozás után a közös éneklés és zenélés volt a legnépszerűbb program. Minden kocsmában spontán húzta a hegedűs, fújta a kecskedudás, pengette a gitáros, és bömbölte a karaokés. És ez nem csak élettel töltötte meg a falut, néhány öslakos nagy bánatára, de segített kirajzolni a generáció zenei térképét is.

Hippi vásár lett a kapolcsi fesztivál

Írta: Index

2008. augusztus 09. szombat - Módosítás: 2008. augusztus 09. szombat

---

A főutcán jegyzeteim tanúsága szerint a következő zenei hullámok közt szörföltem: „Kossuth Lajos azt üzente”, „Ilyenek voltunk, vadak és ártatlanok”, „Nem szedik a makkot fedeles kosárba”, csángó népzene (mp3-lejátszós mobilról), „Vállam a válladhoz érjen”, „Aztán felöltözött, talán Pestre költözött, ott láttam mindenesetre”.

Az utóbbi Kispál-számot az egyik, a fesztiváltól függetlenül is kocsmaként működő hely udvarán énekeltek városi fiatalok, népies ruhákban. Odabenn, a neonfényes helyiségben eközben a falusi srácok üdögéltek városias öltözékben, és mobiltelefonról r'n'b-t hallgattak.

Másnap

A kürtöskalácsszagú reggelen aztán kiderült, hogy Kapolcson nem csak rusztikus kocsmák vannak, hanem kifőzdék és éttermek, amelyeket korcsmának, falodának és konyhának hívnak, gyalulatlan deszkákból, termésköböl, nádkötegekből készültek, földjüket szalmával borították. A trendet csak a vegyesbolt zavarta meg, amit a sztenderd áfészos dizájn jellemzett, igaz, ez az egyik olyan hely, ami a fesztiváltól függetlenül is üzemel.

A közönség nappal egyébként hígult. Az összegöngyölt hálózsákkal, másnaposan kóválygó tinik mellett megjelentek a néhány generációval idősebb családosok. A tömeg továbbra sem érte el a tavalyi, Szigetre emlékeztető szintet, a falu nem borult porfelhőbe és embermasszába, így történetesen érzékelhető maradt, hogy a fesztivált az ország egyik legszebb vidékén szervezték.

Kora délután döbbsentem rá, hogy bár remek puliszkát, lángost, rétest és biomézet fogyasztottam, kulturális programokkal végül nem találkoztam. Lehet persze, hogy rosszkor voltam rossz helyen, mindenesetre úgy tűnt, Kapolcs valójában egy kellemes hangulatú népművészeti vásár, ahol történetesen jelen van pár ezer tini is. A tinik vásárlás helyett hippiskedéssel ütötték el az időt, azaz gitároztak, doboltak, buzogányt dobáltak, ettek, ittak és nem lennék meglepve, ha szeretkeztek volna, nyilván a háborúzás helyett.

Nincs heavy metal

De vajon mit gondol Kapolcs átalakulásáról a főszervező? – tettem fel magamnak a kérdést,

Hippi vásár lett a kapolcsi fesztivál

Írta: Index

2008. augusztus 09. szombat - Módosítás: 2008. augusztus 09. szombat

---

majd átvágva egy csapat ördögbotoson elindultam a fesztiválközpontba. Márta István annak ellenére is örömmel vállalta az interjút, hogy a hírek szerint már neves lobbicsoportok is bombázzák ajánlataikkal a világ legjobbjaikat is elképesztő támogatásgyűjtési technikái láttán.

A neves szakember elismerte, hogy az idén jóval kevesebben jöttek Kapolcsra, ami szerinte annak bizonyítéka, hogy az embereknek igényük van a programokra. Míg tavaly 1600 műsor volt, idén alig 600, és ráadásul néhány település és fontos helyszín ki is esett.

Lehet persze, hogy a távolmaradókat az igazgató beijesztéses kampánya zavarta meg. Míg ugyanis a tavalyi 200 milliós (korábbi híradások szerint 240 milliós) költségvetésű fesztivált 30 százalékban támogatta az állam, idén már nem volt ilyen bőkezű. A bizonytalan időszakban Márta bedobta, hogy a Művészeti Napok elmarad. És bár ez csak azt jelentette, hogy más néven rendezi meg, sokan erről már nem értesültek.

A fesztivál végül mégis kapott 20 milliónyi állami támogatást, amelyet a jegybevételekből és a helybérletekből származó 40 millióval egészítenek ki. „A fesztivált most sokan zsíros kenyeres fesztiválnak hívják, mert a fellépők zsíros kenyérért játszanak. Senki nem kap gázt” – mesélte Márta István. Kérdésemre, hogy akkor mire használják fel az a 60 milliót, elmondta, hogy azt felemésztik a dologi kiadások, a technikai személyzet fizetése és a menedzsment költségtérítése. Ha pedig maradna még valami, a fesztivál végén elosztják az ötfős vezetőség közt.

A fesztiváligazgató szerint az állami támogatás azért elengedhetetlen, mert ilyen típusú rendezvényre lehetetlen szponzort találni. Itt ugyanis „nincs hard rock és heavy metal”.

De miért rendeznek egyáltalán fesztivált, ha az állam kivonulna, a szponzorokat nem érdekli, a kereslet pedig nem tartja el? – hökkentettem meg Márta Istvánt, aki végül megemlítette, hogy ez már hagyomány, hiszen a mostani volt a huszadik, a fesztivál jó a falunak és életben tartja a közösséget.

„Amikor 1984-ben megvettem egy romos házat itt, akkor itt nagyon punnyadt állapotok voltak. Azóta a környék nevet szerzett, beindult itt az élet”. Márta szerint a fesztiválnak köze lehet a települések csatornázásához, és az anyagi gyarapodásukhoz is. „Tavaly Kapolcsnak 10 millióval növelte a bevételeit a fesztivál, ami nagy szó akkor, amikor amúgy a falu 40 millióból gazdálkodik” – érvelt az igazgató.

Hippi vásár lett a kapolcsi fesztivál

Írta: Index

2008. augusztus 09. szombat - Módosítás: 2008. augusztus 09. szombat

---

Márta István jövőre egyébként egyhónapos fesztivált tervez, három hét „szelíd kulturális programokkal”. A gasztronómiai, öko- és kulturális programokat „egy hét pörgés” zárna.